13/01/2020

Όσον περισσότερον πάσχομεν, τόσον πιο ωραίος στέφανος της δόξης πλέκεται!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Πολλοί είναι οι άνθρωποι που έμαθαν ή άκουσαν για τον Γέροντα Εφραίμ τον Φιλοθεϊτη άμα τη κοιμήση του πριν περίπου δύο μήνες, οπότε και πολύς λόγος έγινε για το άγιο πρόσωπό του και την πληθωρική του χριστιανική δράση.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι μία πραγματική συνταγή ζωής και ανάταση της ψυχής.

“Βάσταζε, παιδί μου, τον σταυρόν σου και γνώριζε ότι εις όσα πάσχομεν είναι γνώστης ο Θεός και ως Πατήρ γνήσιος προσπαθεί με κάθε τρόπον να μας μορφώση εντός μας, τον Ιησούν Χριστόν.

Ο Θεός παιδεύει και πάλιν ιάται, ανεβάζει και κατεβάζει. Εις το θέλημα του Κυρίου τις δύναται αντιστήναι; Εάν θέλει ο Θεός να πάσχωμεν, άρα έχει κάποιον σωτήριον σκοπόν, τον οποίον ημείς οι γήϊνοι δεν δυνάμεθα προορατικώς να τον προϊδωμεν, ενώ η υπομονή και η μακροθυμία και το ταπεινόν της παραδοχής του

πειρασμού, πάντοτε, ναι, πάντοτε, θα φέρη κατόπιν βεβαίαν ωφέλειαν.

Βάσταζε, παιδί μου, τον σταυρόν σου και γνώριζε ότι εις όσα πάσχομεν είναι γνώστης ο Θεός και ως Πατήρ γνήσιος προσπαθεί με κάθε τρόπον να μας μορφώση εντός μας, τον Ιησούν Χριστόν. Θέλει να πάσχωμεν, διότι οίδεν, τι έχει ετοιμάσει δια τα πάσχοντα παιδιά Του εις τους ουρανούς.

Εάν όμως δεν στείλη εις αυτά θλίψεις, θα αδικηθούν, διότι θα υστερηθούν τα ανεκλάλητα αγαθά του ουρανού. Όσον περισσότερον πάσχομεν, τόσον πιο ωραίος στέφανος της δόξης πλέκεται!

Μη πιστεύης ποτέ ότι έχεις δαιμόνιον, μη σε πλανέση ποτέ κανένας τέτοιος λογισμός. Εις πολλούς μοναχούς συμβαίνουν τοιαύτα, όταν αρρωστήσουν, ούτως ο Θεός τα έκανε.

Όταν ασθενή το σώμα, να ακολουθή σύμφωνα και η ψυχή, και όταν η ψυχή πάσχη και το σώμα να μαραίνεται και να σκυθρωπάζη. Σε εφθόνησεν ο πειρασμός, παιδί μου, αλλά ας κάμνωμεν υπομονήν, δια να σκάση αυτός και να δοξασθή ο Θεός.

Θα παρέλθουν όλα και ο χειμών ομοίως και θα ανατείλη και πάλιν η γλυκεία άνοιξις της υγείας και θα χαίρεσαι και θα λέγης: «Μακάριον, ότι εταπείνωσάς με, όπως αν μάθω τα δικαιώματά σου».

Ποίος δεν πονεί, όταν εγχειρίζεται και ποίος δεν πονεί, όταν υποχωρήση η χάρις του Θεού και βρίθουν μύριοι λογισμοί διεστραμμένοι; Ούτως ωκονόμησεν η θεία Σοφία, να κατεργάζεται την διόρθωσιν της ψυχής.

Όπως οι καιροί της φύσεως, δηλαδή ο Χειμώνας, η Άνοιξις, το Καλοκαίρι, το Φθινόπωρον, ο ένας διαδέχεται τον άλλον, ούτω πως και οι καιροί οι πνευματικοί, φεύγει ο ένας, έρχεται ο άλλος και ούτω συνηθίζει η ψυχή εις όλας τας πνευματικάς αλλοιώσεις και γίνεται σοφή και έμπειρος.

Και αυτή η πείρα είναι χάρις, η οποία βαστάζει την ψυχήν εν καιρώ των φοβερών αλλοιώσεων, ώστε να σοφίζεται εκ των προηγουμένων πειρασμών ότι μόνον η υπομονή και η μακροθυμία παρέχουν κατάστασιν ειρηνικήν και σκέψεις ωφελίμους, οπότε εξερχόμεθα εκ των πειρασμών με ωφέλειαν και γινόμεθα περισσότερον σοφοί και έμπειροι”.